

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

Από τη Συλλογή Σωτήρη Φέλιου

ΣΤΗΝ ΚΙΒΩΤΟ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ίδρυμα «Η άλλη Αρκαδία»

Ο Μιχάλης Μανουσάκης σου μιλάει και σε κάθε ευκαιρία που βρίσκει, αναφέρεται σε κάτι από τα Χανιά. Μια εικόνα από την πόλη, μια διαδρομή του, κάποια κουβέντα με ένα φίλο του εκεί ή από εκεί.

Από τα Χανιά.

Ανασαίνει Χανιά.

Όταν κουβεντιάσαμε, για το τι σκεπτόταν να δείξει στην Πινακοθήκη, φαινόταν να μην περιλάμβανε δικές του ζωγραφιές. Αντέδρασα για την «αδικία» εις βάρος της «άλλης Αρκαδίας», που έχει αριστουργηματικά δικά του έργα. Ήταν αμετάπειστος.

Ο Μανουσάκης έφτιαξε για τα Χανιά μια σύνθεση *Μυστικού Κήπου*, δικού του *Μυστικού Κήπου* και με ένα σημείωμα του, που υπάρχει στον κατάλογο, μας «οδηγεί».

Μιχάλη, η «άλλη Αρκαδία», στέλνει περήφανο χαιρετισμό στα Χανιά.

Σωτήρης Φέλιος
Αθήνα, Σεπτέμβριος 2014

Με ιδιαίτερη χαρά καλωσορίζω στη Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων ένα μέρος της συλλογής εικαστικών έργων του Ιδρύματος «Η άλλη Αρκαδία», με τον τίτλο «Στην Κιβωτό των ονείρων». Το Ίδρυμα «Η άλλη Αρκαδία» συστήθηκε από τον Σωτήρη Φέλιο και η συλλογή έργων τέχνης που του ανήκει, δημιουργήθηκε με το προσωπικό κριτήριο του συλλέκτη, έχοντας ως γνώμονα «το "κάτι" που σου δίνει ένα έργο ζωγραφικής, το οποίο είναι ικανό να σε ταξιδέψει σε μέρη που δεν μπορεί να σε πάει ο πλούτος ή άλλες φυσικές απολαύσεις», όπως λέει και ο ίδιος.

Ο Σωτήρης Φέλιος ανταποκρίθηκε άμεσα και με γενναιοδωρία στο αίτημα του φίλου του ζωγράφου Μιχάλη Μανουσάκη να επιμεληθεί και να παρουσιάσει την έκθεση «Στην Κιβωτό των ονείρων» στη γενέθλια πόλη του, τα Χανιά. Μια πόλη που προσπαθεί να φανεί αντάξια της πολιτιστικής της παράδοσης, ενώ, ταυτόχρονα, επιδιώκει να αγκαλιάσει τις σύγχρονες τάσεις της τέχνης.

Ευχαριστούμε θερμά το Ίδρυμα «Η άλλη Αρκαδία» για την παραχώρηση της συγκεκριμένης έκθεσης αλλά και για τη γενικότερη συνεισφορά του στη διάδοση της Σύγχρονης Ελληνικής Ζωγραφικής στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σαν νέα Δημοτική Αρχή δηλώνουμε ότι θα στηρίξουμε κάθε προσπάθεια της Δημοτικής Πινακοθήκης Χανίων για να συνεχίσει την πορεία της με τη διοργάνωση ποιοτικών και διδακτικών εκθέσεων, που θα αφορούν και θα συγκινούν όχι μόνο τους κατοίκους αλλά και τους επισκέπτες της πόλης μας.

Αναστάσιος Βάμβουκας
Δήμαρχος Χανίων

Στην Κιβωτό των ονείρων

Για την πόλη μου, στην οποία επιστέφω συχνά, ζήτησα από το φίλο Σωτήρη να μου δανείσει για λίγο χρονικό διάστημα αγαπημένα έργα της συλλογής του, που διάλεξα, για να τα μοιραστώ στη συνέχεια μαζί με αυτούς που συγκατοικώ στην ίδια ιστορία, στον ίδιο γεωγραφικό τόπο, στις ίδιες μυρωδιές και ειδικά τις νυχτερινές, και στον ήλιο, που καίει πάνω από τους δροσερούς ίσκιους των πλατάνων στις πλατείες.

Για την πόλη μου λοιπόν που με θρέφει, αν και άλλαξε, που κρατά τη μνήμη της ακέραιη, καθαρία, ανάγλυφη, κλείνω το μάτι στο Σωτήρη για την προσφορά του και τον ευχαριστώ από καρδιάς, μαζί και τους: Θεόφιλο Κατσιπάνο, τον νεότερο της παρέας, τον Γιώργο Λάππα που οι σκέψεις του οργώνουν τους ορίζοντες του νου, και τον άλλο Γιώργο, τον Γιώργο Αυγέρο, που μεγαλώσαμε σχεδόν μαζί, τη Βάλλυ Νομίδου που η φοιτητική της αρχοντιά κορυφώνεται σήμερα στο έργο της, τον Τάσο Μαντζαβίνο και τον άλλο Τάσο, τον Τάσο Μισούρα, τον Τασά, που μοιραζόμαστε το πάθος μας για τα παιχνίδια, τον Κωνσταντίνο Κακανιά τον οποίο δεν γνωρίζω αλλά διασκεδάζω με τις ζωγραφιές του, τη Ράνια Ράγκου που σχεδίαζε παλιά ιπτάμενους ιπποπόταμους σήμερα συνεχίζει με την ίδια φρεσκάδα, τον Παντελή Χανδρή, ένα μεγάλο παιδί που συλλογιέται δυνατά τις πληγές του κόσμου, τον Αχιλλέα Παπακώστα, που αγόρασα ζωγραφιά του όταν ήταν φοιτητής και νοιώθουμε περήφανοι και οι δύο για διαφορετικούς λόγους, την Άννα Μαρία Τσακάλη που ευωδιάζει τον τόπο με τις ζωγραφιές της, τον Γιώργο Ρόρρη που γαληνεύεις στο βλέμμα του, τον Μανώλη Μπιτσάκη που μεγαλώνει τους άλλους με τις μικρές σε

σχήμα ζωγραφιές του, την Πόπη Ασαργιωτάκη, τη γενναιόδωρη Πόπη, που δεν φοβάται, τον Κώστα Παπανικολάου που αγαπάμε όλοι, τον Εδουάρδο Σακαγιάν που μου έχει χαρίσει πολλές ζωγραφιές στο παρελθόν, τον Αλέκο Λεβίδη, μακρινό φίλο, τον Αλέξη Κυριτσόπουλο που γράφει και ζωγραφίζει παραμύθια και όλοι γινόμαστε συνταξιδιώτες του και τέλος τον Χρήστο Μποκόρο, φλόγα άσβεστη στην καρδιά του η αγωνία της σκέψης του για τα μελλούμενα.

Η Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων σαν Κιβωτός ονείρων δεν θέλει να σώσει κάτι, μόνο αυτό το τόσο απλό: να ταξιδέψει το βλέμμα σε άλλες εικόνες, σε σκέψεις βαθύτερες σαν αυτές τις καθημερινές, που αν δεν τις τροφοδοτείς με θάρρος και ελπίδα, χάνονται.

Μιχάλης Μανουσάκης
ζωγράφος

Η μνήμη της πόλης

1. Το όνειρο

Χθες το βράδυ ονειρεύτηκα την πόλη. Ήταν αρχές καλοκαιριού και φυσούσε ένας δυνατός αέρας που σήκωνε χαρτιά, νάιλον, σκόνη κι ύστερα από μια σύντομη διαδρομή τα μετέφερε σε κοντινά σημεία και τα απίθωνε.

Η πόλη ήταν άδεια και έμοιαζε σαν ο αέρας να 'χε αρπάξει και τους κατοίκους της.

Ήταν σαν μια παλιά αμερικάνικη ταινία που όλα είχαν πέσει θύματα μιας αδυσώπητης θύελλας που όσο περνούσε η ώρα και μεγάλωνε...

Ξύπνησα ιδρωμένος από το φως ενός νοσοκομειακού οχήματος που γάζωνε τον πίνακα «Το κορίτσι που χάθηκε στο Μανχάταν» και του άλλαζε τα χρώματα.

Το μπλε γινόταν λουλακί, διάφανο, έτσι που σε λίγη ώρα το κορίτσι πετούσε στο νυχτωμένο ουρανό.

Ο ζωγράφος έκλαιγε απελπισμένος κι η νύχτα ζάρωνε σαν ένα κομμάτι χαρτί που όλο και διπλωνε σε μικρότερα κομματάκια.

Μερικές στάλες βροχής χτυπούσαν τα τζάμια.

2. Ο κινηματογράφος

Ο σπουδαίος Γάλλος σκηνοθέτης Αλέν Ρενέ είχε σκηνοθετήσει μια ταινία με θέμα τα βιβλία και τις βιβλιοθήκες.

Όλη η μνήμη του κόσμου ο τίτλος της. Την θυμήθηκα τώρα που στήνεται αυτή η έκθεση με έργα και εικόνες σπουδαίων Ελλήνων ζωγράφων στο κτίριο της πινακοθήκης της πόλης.

Όλη η μνήμη του κόσμου ή τέλος πάντων του δικού τους κόσμου που γνωρίζει καλά ο ζωγράφος Μιχάλης Μανουσάκης και επέλεξε τις

ζωγραφιές τους να στοιχειώνουν για κάμποσους μήνες τα όνειρα μας.

Θυμάμαι το παλιό μαγαζί που υπήρχε στην αρχική θέση της πινακοθήκης και απέναντι το κτίριο του φιλολογικού συλλόγου ο Χρυσόστομος. Τις βόλτες μέσα στη πόλη για να φτάσουμε μέχρις εδώ.

Τότε ήθελα να γίνω ζωγράφος.

Ποτέ δεν φανταζόμουν πως θα γινόμουν ποιητής να γράφω για ζωγράφους.

3. Ο ζωγράφος

Αρχές φθινοπώρου του 1978. Στην πόλη φυσάει ένας αέρας όπως στο όνειρο.

Περπατάω στο παλιό λιμάνι και κάπου κοντά στο καφενείο «Κωνσταντινούπολις» συναντώ τον ζωγράφο Μιχάλη Μανουσάκη.

Μόλις είχε μάθει τη δεύτερη αποτυχία του στις εξετάσεις της ΑΣΚΤ.

Η συνάντηση είναι καθοριστική και για τους δυο μας.

Αρχίζει ένας καινούργιος κόσμος.

Σ' έναν αποθηκευτικό χώρο της οδού Αγγέλου, του κεραμίστα Θόδωρου Παγιαυλά, οι φίλοι του Μιχάλη ποζάρουν και τα πινέλα του ζωγράφου γίνονται κινηματογραφική μηχανή που αποτυπώνουν τις λεπτομέρειες του χρόνου που κυλάει μικρό ποταμάκι και ισιώνει τις αμφιβολίες. Και οι βόλτες συνεχίζονται...

Νέα Χώρα, Αγία Κυριακή, Παλιό Λιμάνι και λίγο μετά που ο Μιχάλης φεύγει, στο Παρίσι.

Η πόλη για τον Μανουσάκη εκτός από γενέθλιος τόπος είναι η αιώνια ερωμένη.

Το πρότυπό του η ΟΔΥΣΣΕΙΑ: Οδυσσέας (Μιχάλης),

Πηνελόπη (Γεωργία), Τηλέμαχος.

Ο καπνός που υπάρχει στην καμινάδα των έργων του είναι ο καπνός του Ομήρου.

Ο καπνός της Πλαθιάς Ρούγας, στον Άγιο Νικόλαο στη Σπλάντζια.

Όταν συναντιόμαστε στις συζητήσεις μας πρωταγωνιστούν τα όνειρα ή όπως λέει σε μια συνέντευξή του ο Μιχάλης: «Ονειρεύομαι μια έκθεση σαν τσίρκο».

Πρώτη έκθεση του Μιχάλη μια έκθεση για την Κύπρο στην γκαλερί Διαγώνιος του Ντίνου Χριστιανόπουλου στη Θεσσαλονίκη το 1978.

Δεν ήμουν εκεί. Από την επόμενη, στην γκαλερί ΩΡΑ, είμαι σε κάθε έκθεσή του.

Και στα ενδιάμεσα των χαιρετισμών, μιλάμε για την πόλη μας, τη ζωγραφική, το γράψιμο.

4. Οι λέξεις

Πάολα Ρέγκο, η Λισαβόνα το φθινόπωρο, τα Χανιά το φθινόπωρο, ο Αρτούρο, η Κριστίνα, ο Σεμπάστιαν, μια έκθεση σαν τσίρκο, η ζωή μας σαν τσίρκο, η ιστορία της πόλης, η ιστορία της πόλης μας είναι η δική μας ιστορία.

Το διαμέρισμα της οδού Αλκιβιάδου, Αύγουστος μήνας η Σόνια Θεοδωρίδου τραγουδάει...

Αντρέι Ταρκόφσκι, Φεντερίκο Φελίνι, και η πόλη γεμάτη υγρασία.

Μια έκθεση σαν τσίρκο, καφέ Πανελλήνιον, το παλαιοπωλείο της οδού Ερμού στη Μυτιλήνη και ο Μαρκ Σαγκάλ στο φως του Αιγαίου...

5. Το υλικό των ονείρων

Όταν μου είπε ο Μιχάλης για την έκθεση με έργα από τη Συλλογή Σωτήρη Φέλιου τον ρώτησα:

«Εσύ ποιό έργο θα έχεις»;

Και μου απάντησε: «Εγώ δεν θα έχω γιατί θα διαλέξω τα έργα των άλλων, αυτό είναι το έργο μου», και μου διάβασε ένα κείμενο για τους ζωγράφους.

Όταν ο ίδιος μου είπε ότι θα ήθελε να γράψω κάτι για την πόλη μας σαν χαιρετισμό, ένοιωσα αμηχανία.

Το υλικό των ονείρων είναι αυτό το καθημερινό πήγαινε-έλα με το φόβο αλλά και με τη μνήμη που μέσα της κολυμπάμε.

Οι συναντήσεις που έγιναν ή δεν έγιναν.

Οι φωτογραφίες του χρόνου που προσπαθούμε να θυμηθούμε.

Το υλικό των ονείρων είναι αυτή η έκθεση, αυτά τα λόγια που με αγάπη έγραψε ο ζωγράφος Μιχάλης Μανουσάκης για τους φίλους του ζωγράφους και γλύπτες.

Κι εγώ εξακολουθώ να ονειρεύομαι τα ίδια όνειρα στην ίδια πόλη.

Τα Χανιά που βουλιάζουν στην υγρασία και αναδύονται λαμπρά στο φως της αιωνιότητας.

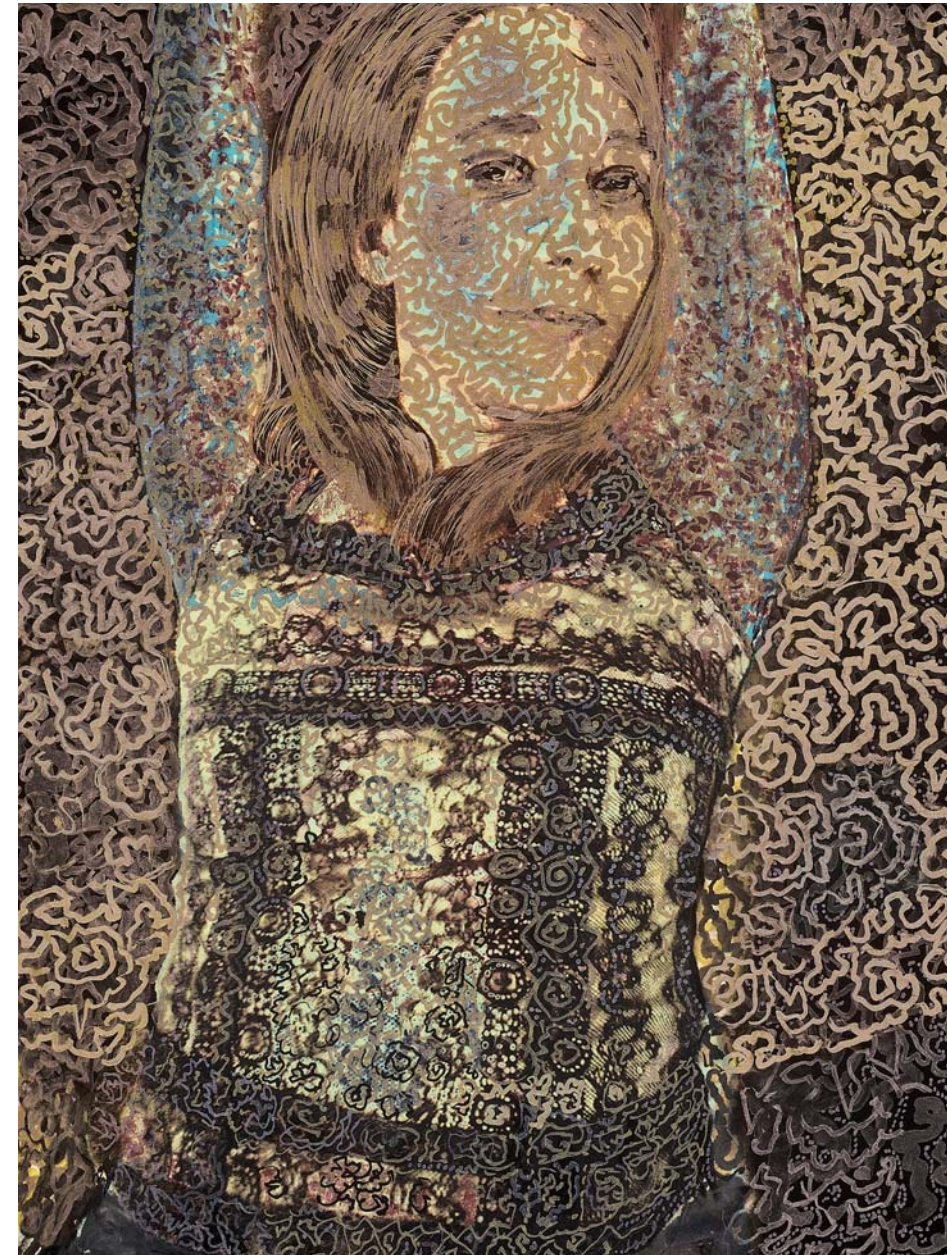
Λεωνίδας Κακάρογλου

Αύγουστος 2014

Καλλιόπη Ασαργιωτάκη

Γεννήθηκε στην Ιεράπετρα της Κρήτης το 1959. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητές τον Γιώργο Μαυροΐδη και τον Ηλία Δεκουλάκο ως υπότροφος του Ι.Κ.Υ. (1979-1983). Συνέχισε τις σπουδές της στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts του Παρισιού με καθηγητή τον Vladimir Velickovic, ως υπότροφος της γαλλικής κυβέρνησης (1985-1986). Παρουσίασε για πρώτη φορά τη δουλειά της το 1989 και έκτοτε έχει πραγματοποιήσει δέκα ατομικές εκθέσεις. Έχει εικονογραφήσει τα βιβλία «Στη ροή του ποταμού» (Στέλιος Σκοπελίτης, 1995), «Άσεμνες ιστορίες» (Συλλογικό, 1997) και «Το τσίμπημα της σφήκας» (Μάρω Λοΐζου, 2007).

Χρυσές αποχρώσεις, 2010, μικτή τεχνική, 28 x 21 εκ.

Γιώργος Αυγέρος

Γεννήθηκε στα Χανιά το 1953. Μετά από ελεύθερες σπουδές σε Αθήνα και Παρίσι εγκαταστάθηκε μόνιμα στα Χανιά, όπου για μεγάλο χρονικό διάστημα δούλεψε γλυπτά και κατασκευές. Τα τελευταία χρόνια η ζωγραφική είναι αυτή που κυριαρχεί στη δουλειά του σε συνδυασμό όμως πολλές φορές με το ανάγλυφο στοιχείο ή την κατασκευή. Από το 1973 έχει λάβει μέρος σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις και έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε δέκα ατομικές. Ζει και εργάζεται στα Χανιά.

Ίκαρος, 2004, μέταλλο, 210 x 68 x 12 εκ.

Κωνσταντίνος Κακανιάς

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1961. Σπούδασε Textile Design στο Fashion Institute of Technology της Νέας Υόρκης μέχρι το 1979 που μετακόμισε στο Παρίσι για να σπουδάσει στη σχολή μόδας Studio Bercof (1981-1984). Το 1985 μετακόμισε στο Luxor της Αιγύπτου για να μελετήσει την αρχαία αιγυπτιακή τέχνη. Οι εικονογραφήσεις του έχουν εμφανιστεί στα ακόλουθα έντυπα: New York Times, American Vogue, French Vogue, Italian Vogue, Vanity Fair, Vanity, Le Matin, House and Garden, Γυναίκα και Tattler, μεταξύ άλλων. Το 1996 κέρδισε το 2ο Βραβείο διεθνούς διαγωνισμού σχεδίου για την εφημερίδα New York Times. Έχει συνεργαστεί ως σχεδιαστής υφασμάτων με τους Yves Saint Laurent, Christian Lacroix, Todd Oldham, Jil Sanders και Emanuel Ungaro. Έχει επίσης συνεργαστεί ως σχεδιαστής και διακοσμητής με τα Tiffany's και Barney's της Νέα Υόρκης. Έχει εκθέσει έργα του σε περισσότερες από είκοσι ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές. Έργα του βρίσκονται σε σημαντικές ιδιωτικές συλλογές σε Ελλάδα, Γαλλία, Ιταλία, Αγγλία και Η.Π.Α. Ζει και εργάζεται στο Λος Άντζελες και στην Ελλάδα.

In a banal Coffee Shop, 2005, τέμπρα σε χαρτί, 40 x 34,5 εκ.

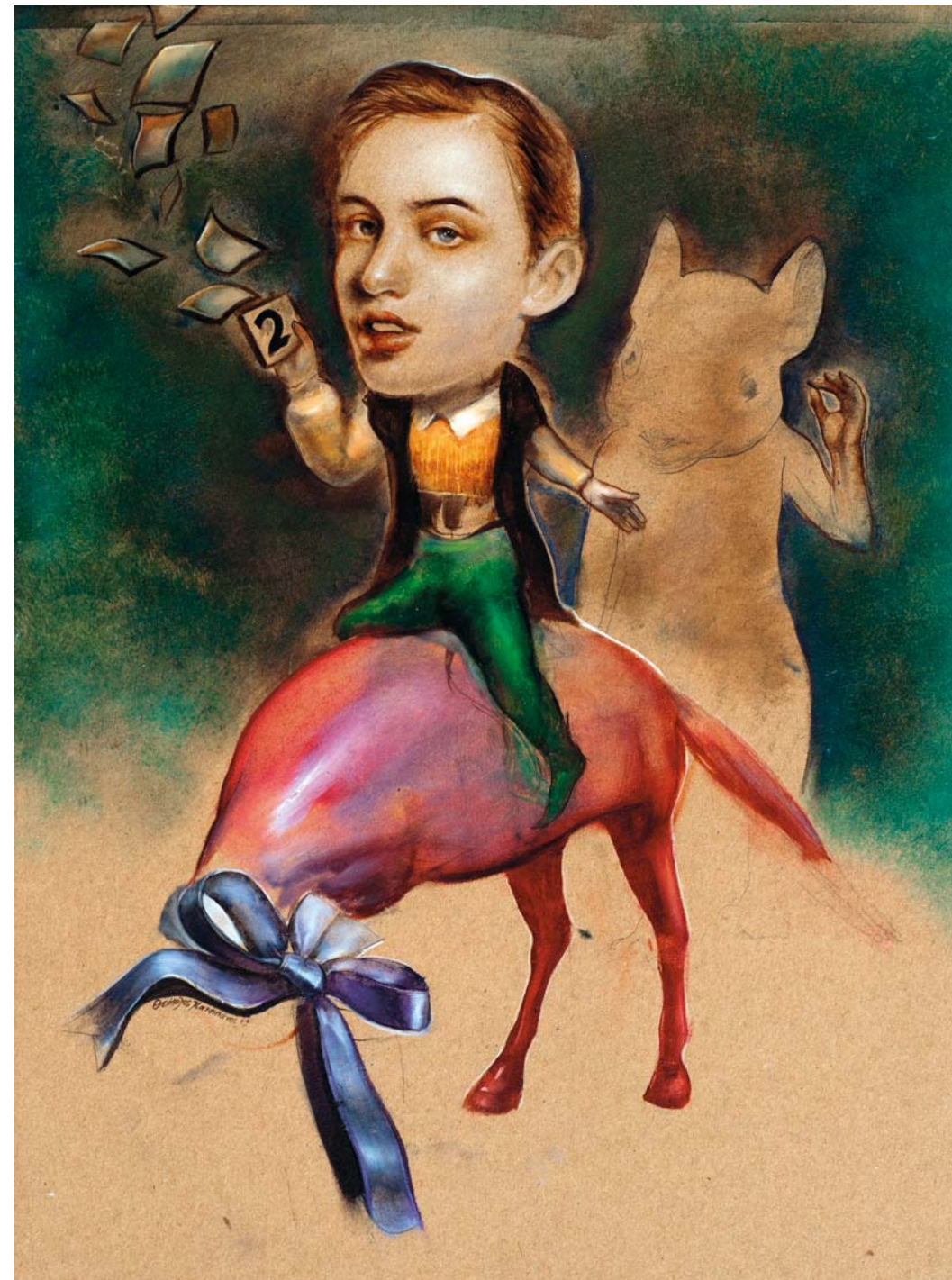
in a banal coffee shop...
Mrs Tepentis and Pearl?
a sick relationship.
(for Yves Saint Laurent)

Have you ever been to therapy?
as Dan Mc Leary (a close friend?), a painter.

θεόφιλος Κατσιπάνος

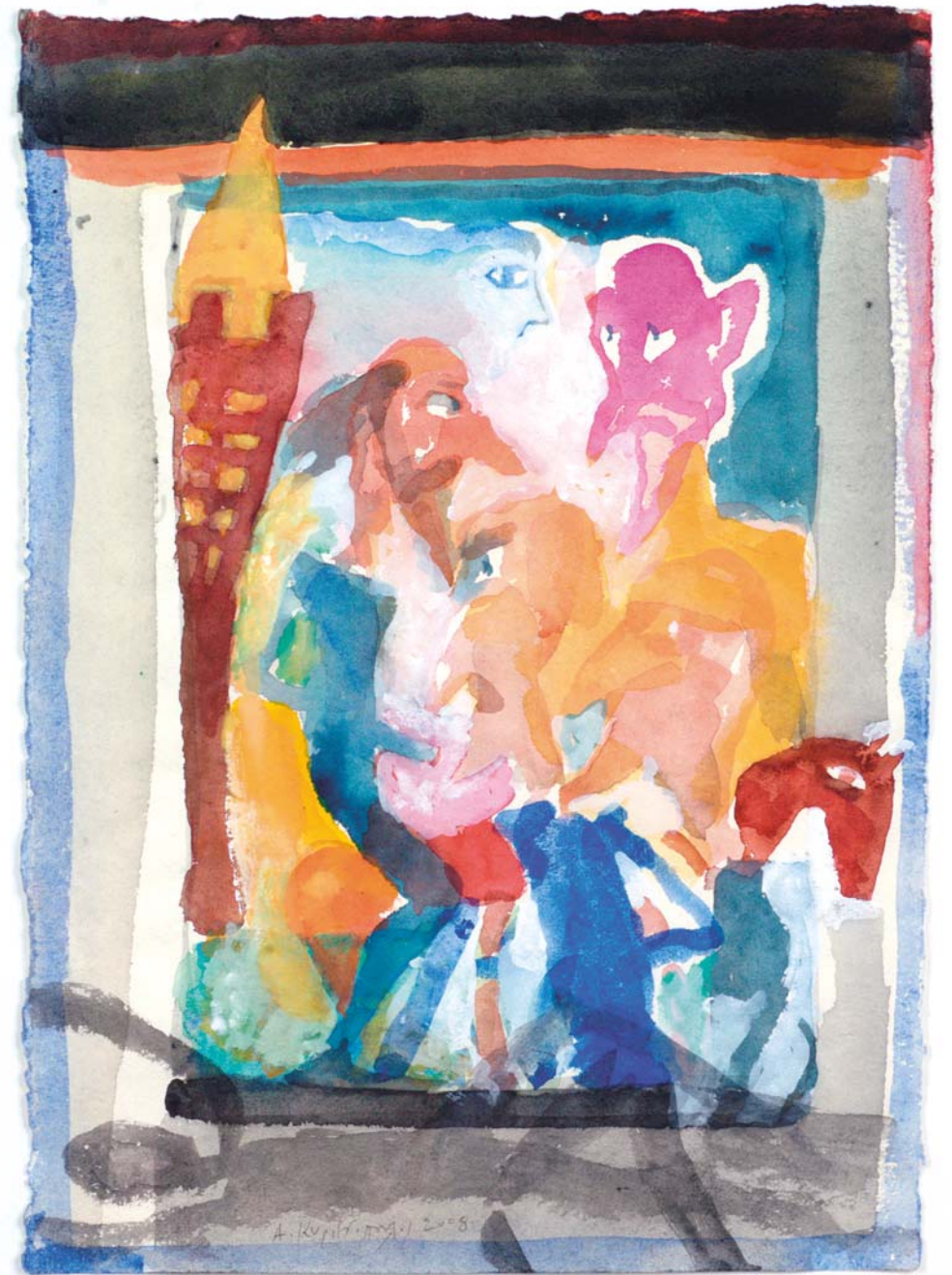
Γεννήθηκε στο Αγρίνιο το 1975. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγήτρια τη Ρένα Παπασπύρου (1996-2001). Πραγματοποίησε τις σπουδές του ως υπότροφος του Ι.Κ.Υ. και αποφοίτησε με άριστα. Το 1999 συμμετείχε στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα Erasmus με εξάμηνη παραμονή στην Ισπανία. Το 2003 στον διαγωνισμό σύγχρονης ευρωπαϊκής ζωγραφικής του Μουσείου Φρυσίρα του απονεμήθηκε έπαινος. Έχει πραγματοποιήσει έξι ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές. Έργα του βρίσκονται σε συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Η αφίσα, 2007, χρωματιστά μολύβια και ακρυλικά σε χαρτί, 41 x 31 εκ.

Αἰέξης Κυριτσόπουλος

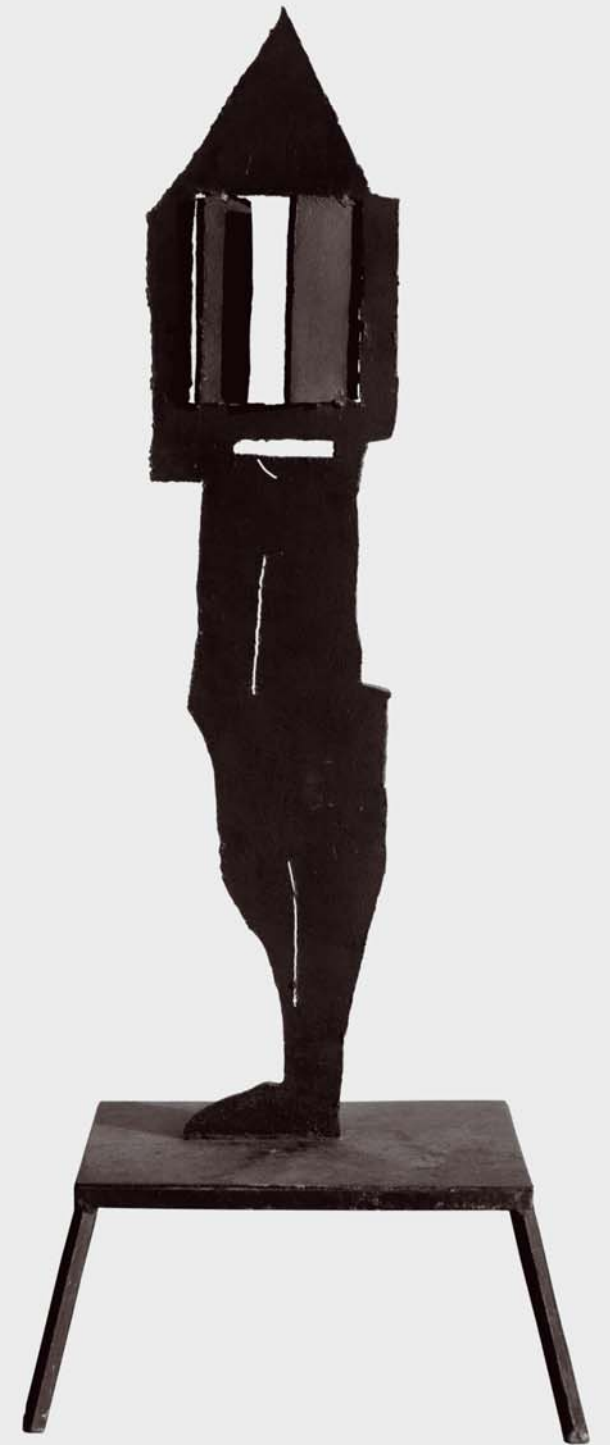
Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1943. Σπούδασε στη Νομική της Αθήνας (1962-1965) χωρίς να ολοκληρώσει τις σπουδές του. Δημοσίευσε σκίτσα σε εφημερίδες και περιοδικά μέχρι το 1967. Το καλοκαίρι του 1967 πήγε στο Παρίσι, όπου παρέμεινε ως ανυπότακτος-χωρίς διαβατήριο. Εγγράφηκε στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts και παρακολούθησε το εργαστήριο της λιθογραφίας. Το 1970 γράφτηκε στη σχολή des Recherches sur les Arts Plastiques et l' Environnement. Από το 1975 δουλεύει στην Αθήνα: εκθέσεις ζωγραφικής, εικονογράφηση βιβλίων, αφίσες, εξώφυλλα δίσκων και βιβλίων, συνεργασία με τον Διονύση Σαββόπουλο σε μουσικά προγράμματα, παιδικές εκπομπές στην ελληνική τηλεόραση, σκηνικά σε τρεις ελληνικές ταινίες μεγάλου μήκους. Συνεργάστηκε με τα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων για την εικονογράφηση αναγνωστικών γαλλικής γλώσσας για το γυμνάσιο και αναγνωστικού Α΄ Δημοτικού αντίστοιχα. Τελευταία του δουλειά είναι βιβλία με παραμύθια βασισμένα σε ποιήματα ποιητών της γενιάς του '30 (Σεφέρης, Εγγονόπουλος, Ρίτσος, ετοιμάζεται του Σαραντάρη). Το βιβλίο «Βεγγαλικά. Ένα παραμύθι εμπνευσμένο από τα ποιήματα του Νίκου Εγγονόπουλου» κέρδισε το 2014 το Κρατικό Βραβείο Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Κατοπτρισμός του Δον Κιχώτη, 2008, ακουαρέλα σε χαρτί, 29 x 20,5 εκ.

Γιώργος Λάππας

Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1950. Σπούδασε κλινική ψυχολογία στο Reed College Portland Oregon (1969-1973) και εργάστηκε σε ψυχιατρεία. Το 1974 με υποτροφία του Ιδρύματος Watson ταξίδεψε στην Ινδία και ερεύνησε την ινδική γλυπτική και αρχιτεκτονική. Παρακολούθησε μαθήματα αρχιτεκτονικής στο Architectural School of Architecture του Λονδίνου (1975) και στη συνέχεια σπούδασε γλυπτική, στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, με καθηγητές τον Γιάννη Παππά και τον Γιώργο Νικολαΐδη (1980-1981). Συνέχισε τις σπουδές του στη γλυπτική στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts του Παρισιού με υποτροφία του γαλλικού κράτους. Εργάστηκε στη Γαλλία και στην Αγγλία (1986-1987). Το 1991 φεύγει για το Παρίσι με υποτροφία του ιδρύματος Cartier. Από το 1995 ταξιδεύει και εργάζεται σε Αγγλία, Η.Π.Α. και Ιαπωνία. Από το 1981 εκθέτει τη δουλειά του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. Από το 1998 ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Κινέζος μαριονετίστας
1998, σίδηρο, 143 x 51 x 46 εκ.

Αλέκος Λεβίδης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1944. Σπούδασε σκηνοθεσία θεάτρου στο Université du Théâtre des Nations στο Παρίσι (1963-1964) και αρχιτεκτονική στην École d' Architecture του Πανεπιστημίου της Γενεύης (1964-1969). Έκανε ελεύθερες σπουδές στη ζωγραφική κοντά στον Κώστα Μαλάμο και τον Αλέκο Κοντόπουλο. Έχει μεταφράσει και επιμεληθεί το 35ο Βιβλίο της Φυσικής Ιστορίας του Πλίνιου του Πρεσβύτερου «Περί της αρχαίας ελληνικής ζωγραφικής» (1994). Το βιβλίο τιμήθηκε το 1995 με το Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών. Από το 1995 μέχρι σήμερα συμμετείχε σε συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό, με θέμα την αρχαία ελληνική και βυζαντινή ζωγραφική τέχνη, τα πορτρέτα του Φαγιούμ, τα χρώματα και τις αναμειξεις τους. Το τρίμηνο Μαρτίου-Μαΐου 2007 επισκέφθηκε το Πανεπιστήμιο του Princeton με υποτροφία ως Artist in Residence. Από το 1982 έως σήμερα έχει πραγματοποιήσει δεκαέξι ατομικές εκθέσεις. Έχει επίσης φιλοτεχνήσει σκηνικά και τοιχογραφίες. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

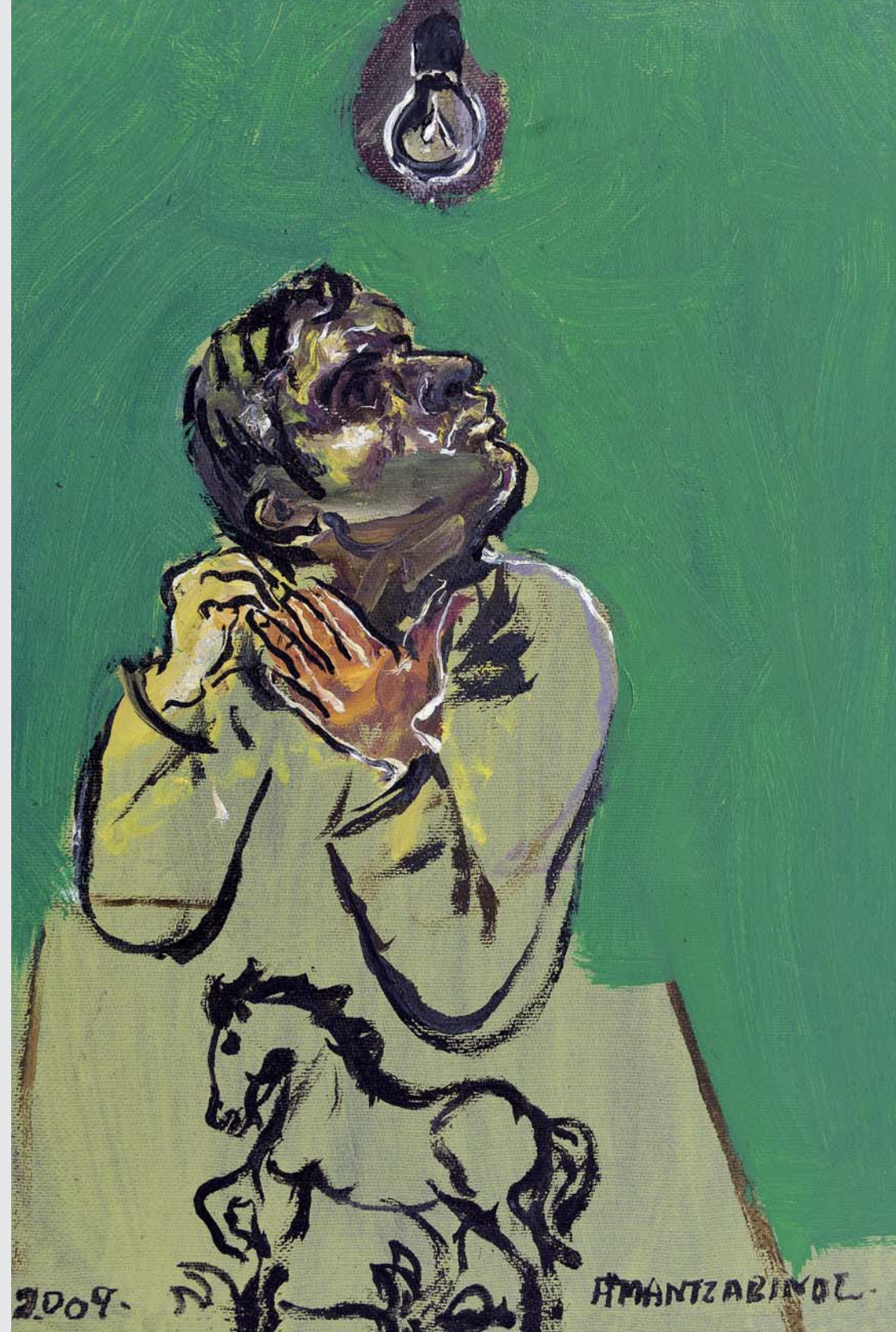

Λουόμενες. Γυναίκες που τρέχουν στην παραλία της Dinard το καλοκαίρι του 1922 και ο Δούκας και η Δούκισσα του Ουρμινό (δίπτυχο), 1987-1992, μικτή τεχνική, 85 x 75 εκ. το καθένα

Τάσος Μαντζαβίνος

Γεννήθηκε το 1958 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1979-1985). Τη χρονιά που αποφοίτησε παρουσίασε την πρώτη ατομική έκθεση έργων του και ακολούθησαν περισσότερες από εικοσιπέντε. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις και διεθνείς διοργανώσεις. Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές εντός και εκτός της Ελλάδας. Έχει εικονογραφήσει τα βιβλία «Αντί της σιωπής» (Λευτέρης Πούλιος, 1993), «Ο αφανής θρίαμβος της ομορφιάς» (Αργύρης Χιόνης, 1995), «Μικρή Ζωολογία» (Συλλογικό, 1998) και «Η ναυτιλία κύκλους κάνει» (Φίλιππος Μπεγλέρης, 2011). Από το 1986 έως το 1996 δίδαξε ελεύθερο σχέδιο στη Σχολή Βακαλό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

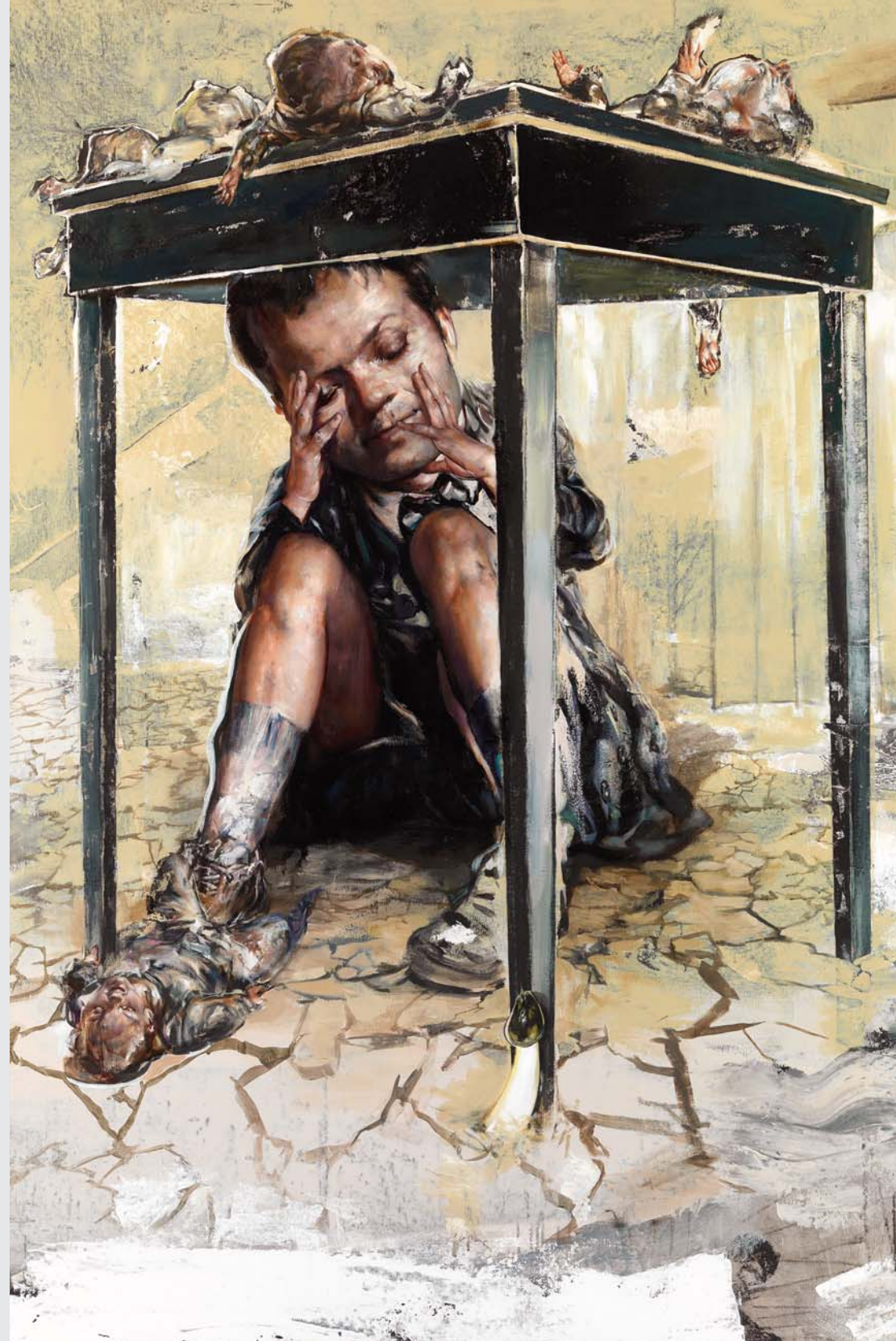
Μαύρες σκέψεις, 2007, λάδι σε μουσαμά, 30 x 20 εκ.

Τάσος Μισούρας

Γεννήθηκε στη Λάρισα το 1963. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1981-1986) με καθηγητές τον Δημήτρη Μυταρά, τη Ρένα Παπασπύρου, τον Γιάννη Μόραλη, τον Δημήτρη Κούκο και τον Ζαχαρία Αρβανίτη. Απέσπασε υποτροφίες για όλα τα έτη των σπουδών του και αποφοίτησε με βαθμό πτυχίου Άριστα. Το 1987 συνέχισε τις σπουδές του, με υποτροφία του γαλλικού κράτους (CROUS), στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts στο Παρίσι (1987-1991) με καθηγητή τον Leonardo Cremonini και το 1988 απέσπασε υποτροφία του ελληνικού κράτους (Ι.Κ.Υ.) για την École Nationale Supérieure des Arts Decoratifs του Παρισιού. Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Χωρίς τίτλο, 2009. Λάδι σε μουσαμά, 207 x 138 εκ.

Εμμανουήλ Μπιτσάκης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (1996-2001). Έχει πραγματοποιήσει 4 ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα και στο Λονδίνο και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές στην Ελλάδα, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, στις ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο. Το 2014 συμμετείχε στην ομαδική έκθεση Small στο Drawing Center της Νέας Υόρκης. Το 2009 κυκλοφόρησε το λεύκωμα «Σημειωματάριο» με σχέδια του σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία στην Αθήνα και στο Λονδίνο.

Άρτεμις, 2013, ακρυλικό σε ξύλο, 21 x 15 εκ.

Χρήστος Μποκόρος

Γεννήθηκε στο Αγρίνιο το 1956. Σπούδασε νομικά στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (1975-1979) και ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1983-1989). Έχει εκπροσωπήσει επανειλημμένως την Ελλάδα και έχει διακριθεί σε διεθνείς διοργανώσεις. Το 1992 του απονεμήθηκε το Μεγάλο Βραβείο του 24^{ου} Διεθνούς Φεστιβάλ Ζωγραφικής στην Cagnes-sur-Mer στη Γαλλία, και ένα χρόνο αργότερα τιμήθηκε με το Βραβείο της Πόλης Saint Paul de Vence στο πλαίσιο της 13ης Μπιενάλε Μεσογείου στη Νίκαια. Έχει εκθέσει σε πολλές χώρες του κόσμου. Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές εντός και εκτός της Ελλάδας. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Υπαίθριο φως
2004, χρώματα λαδιού σε ξύλο,
65 x 16 εκ.

Βάββυ Νομίδου

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1959. Φοίτησε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Συνέχισε τις σπουδές της στο St. Martin's School of Art του Λονδίνου με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. (1986-1989). Από το 1988 μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιήσει επτά ατομικές εκθέσεις, ενώ έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας *Indoors+* (2007-2013). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Ο άγγελος που έπεσε

2010, χαρτοκατασκευή με κόλλα πλαστικοποίησης, στηριγμένο σε σιδερένιες ρόδες, 185 x 60 x 35 εκ.

Αχιλλέας Παπακώστας

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Σπούδασε στη Σχολή Κάλων Τεχνών της Θεσσαλονίκης (1988-1989) και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας (1989-1995) με καθηγητές τον Παναγιώτη Τέση και τη Ρένα Παπασπύρου. Συνέχισε τις σπουδές του στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts στο Παρίσι με καθηγητή τον Vladimir Velickovic (1996-1998) με υποτροφία του Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης. Στην Ελλάδα έχει αποσπάσει το 1ο Βραβείο του Ιδρύματος Γιάννη και Ζωής Σπυροπούλου (1995), το Βραβείο «Μελίνα Μερκούρη» του Υπουργείου Πολιτισμού (1998) και το Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για νέο ζωγράφο κάτω των 40 ετών (2004) και στη Γαλλία το Grand Prix του διαγωνισμού Paul Louis Weiller του Institut de France (1997). Μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιήσει τρεις ατομικές εκθέσεις σε Ελλάδα και Κύπρο και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Χωρίς τίτλο, 2004, λάδι σε μουσαμά, 180 x 110 εκ.

Κώστας Παπανικολάου

Γεννήθηκε στο Ριζοβούνι Πρέβεζας το 1959. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητές τον Γιάννη Μόραλη και τον Δημήτρη Μυταρά (1979-1985). Παρουσίασε για πρώτη φορά τη δουλειά του το 1986 στην Αθήνα και έως σήμερα έχει πραγματοποιήσει επτά ατομικές εκθέσεις και έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές. Έργα του ανήκουν σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές. Έχει εικονογραφήσει τα βιβλία «Η Πορφύρενια και το μαντολίνο της» (Φωτεινή Φραγκούλη, 1995), «Κύμινο και κανέλα» (Συλλογικό, 1998), «Η φιδογέννητη βασιλοπούλα και άλλα παραμύθια» (Μαρία Μαμαλίγκα, 1998) και «Το καΐκι του Θησείου και άλλες ιστορίες για μικρούς και μεγάλους» (Ηλίας Βενέζης, 2006). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Κύθνος, 2002, αβογτέμπερα σε κοντραπλακέ θαλάσσης, 177,5 x 152 εκ.

Ράνια Ράγκου

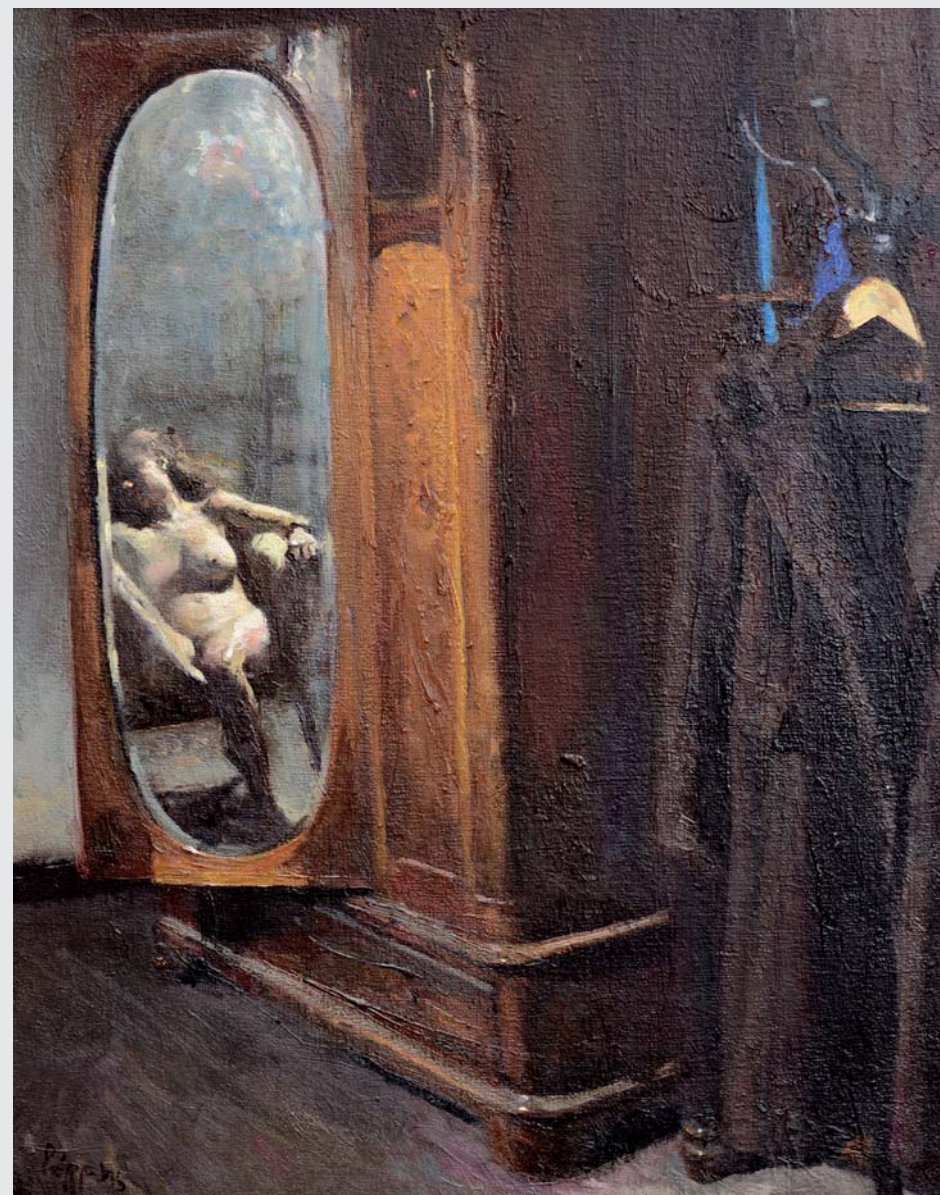
Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1989-1994) και στη Σχολή Καλών Τεχνών της Μαδρίτης (1994-1995). Για δύο συνεχόμενα έτη (1998-1999), σπούδασε Video Art και Music & Sound Techniques στο School of Visual Arts και New School University στην Νέα Υόρκη. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Γερμανία, Ιταλία, Πορτογαλία Ισπανία, Τουρκία, Βραζιλία. Έργα της βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές, ανάμεσα στις οποίες του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του Εικαστικού Κέντρου Ρεθύμνης. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Homes, 2008, ακρυλικό σε μουσαμά, 120 x 140 εκ.

Γιώργος Ρόρρης

Γεννήθηκε στον Κοσμά Κυνουρίας το 1963. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τον Παναγιώτη Τέτση και τον Γιάννη Βαλαβανίδη (1982-1987). Συνέχισε τις σπουδές του στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts του Παρισιού με δάσκαλο τον Leonardo Cremonini (1988-1991), με υποτροφία του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή και του Ιδρύματος Αδελφών Μπάκαλα. Συνεργάστηκε με το Κέντρο Γραμμάτων και Τεχνών «Αποψη» (1996-2002) και από το 2002 συνεργάζεται με την Ομάδα Τέχνης «Σημείο», διδάσκοντας ζωγραφική. Το 2001 τιμήθηκε από την Ακαδημία Αθηνών με το βραβείο για νέο ζωγράφο κάτω των 40 ετών. Το 2006 το κοινωφελές Ίδρυμα Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης του απένειμε τιμητική διάκριση για το έργο του. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Παρείσακτο βλέμμα, 2012, λάδι σε μουσαμά, 62 x 47,5 εκ.

Εδουάρδος Σακαγιάν

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1957. Από το 1976 έως το 1981 σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητές τον Δημήτρη Μυταρά και τον Γιάννη Μόραλη. Συνέχισε τις σπουδές του με την υποτροφία «Σπυρίδων Βικάτος» της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts στο Παρίσι με καθηγητή τον Leonardo Cremonini (1984-1987). Διακρίθηκε για τη δουλειά του και έχει αποσπάσει διάφορα βραβεία ζωγραφικής: Prix de l' Académie de Médecine de France (1987), "The Trophies of Colour. The Lefranc-Bourgeois National Award for Painting", Lefranc-Bourgeois, Cirque d' Hivers, Παρίσι (1992), Βραβείο Ζωγραφικής της 18ης Μπιενάλε Αλεξανδρείας (1994). Το 1984 πραγματοποίησε την πρώτη του ατομική έκθεση. Μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιήσει πάνω από τριάντα ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και στο Παρίσι.

Εραστές του 2005, 2005, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 205 x 172 εκ.

Άννα Μαρία Τσακάλη

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1959. Σπούδασε ζωγραφική στην École Nationale Supérieure des Beaux-Arts του Παρισιού με καθηγητή τον Leonardo Cremonini (1983-1987). Από το 1989 έχει πραγματοποιήσει δεκαπέντε ατομικές εκθέσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό μεταξύ των οποίων και μια αναδρομική έκθεση στο Μουσείο Lambinet στις Βερσαλλίες. Έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις. Έχει τιμηθεί με το βραβείο ζωγραφικής ACAM στο Παρίσι, όπως και με το βραβείο του Ιδρύματος Colas. Έργα της βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη, στο Μουσείο Φρουσίρα, στην Πινακοθήκη Κουβουτσάκη, στο Τελλόγλειο Ίδρυμα, στην Εθνική Τράπεζα, στην Πινακοθήκη Φλώρινας, στο Υπουργείο Οικονομικών της Γαλλίας και σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει εικονογραφήσει τα βιβλία «Η μόνη κληρονομιά» (Γιώργος Ιωάννου, 1995) και «Αθήνα, διαδρομές και στάσεις» [Συλλογικό, 1999]. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και στο Παρίσι.

Πανσέδες σε παρτέρι II, Κίτρινα τριαντάφυλλα I
Κόκκινες γλώσσες, Μοβ φυτό
Αμαρυλλίδες I, Lillium
2006, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 30 x 30 εκ.

Παντελής Χανδρής

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1963. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας στο εργαστήριο του Δημήτρη Μυταρά (1982-1987). Έχει βραβευθεί με το 1ο Βραβείο του Ιδρύματος Γιάννη και Ζωής Σπυρόπουλου (1992) και με το βραβείο της Α.Ι.Σ.Α για το έργο του "Ens Solum" (2010). Έχει παρουσιάσει το έργο του σε δεκατρείς ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του βρίσκονται στην Εθνική Γλυπτοθήκη και στην Εθνική Πινακοθήκη καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές. Διδάσκει στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Τοπίο 4, 2011, μικτή τεχνική, 50 x 50 εκ.

Μιχάλης Μανουσιάκης

Γεννήθηκε στα Χανιά της Κρήτης το 1953. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητή τον Δημοσθένη Κοκκινίδη (1979-1984). Παρουσίασε για πρώτη φορά τη δουλειά του το 1979. Έκτοτε έχει πραγματοποιήσει είκοσι εννέα ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στη Μπιενάλε της Αλεξάνδρειας το 1994 μοιράζεται με την ελληνική αποστολή πέντε καλλιτεχνών το βραβείο καλύτερου Εθνικού Περιπέρου. Το 2004 του απονέμεται το ασημένιο μετάλλιο (βραβείο κοινού) για τη συμμετοχή του στο αφιέρωμα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας "God Becomes a Man" στο Μουσείο της Νέας Τέχνης στην Εσθονία. Από το 1987 διδάσκει ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και το 2014 εξελέγη τακτικός καθηγητής. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Κατάλογος Έργων

Καλλιόπη Ασαργιωτάκη

Gelsomina, 2010, μικτή τεχνική, 140 x 110 εκ.
Χρυσές αποχρώσεις, 2010, μικτή τεχνική, 28 x 21 εκ.

Γιώργος Αυγέρος

Ίκαρος, 2004, μέταλλο, 210 x 68 x 12 εκ.

Κωνσταντίνος Κακινιάς

As Piero Manzoni / Milanese chic, 2005, υδατογραφία σε χαρτί, 62 x 37,5 εκ.
In a banal Coffee Shop, 2005, τέμπρα σε χαρτί, 40 x 34,5 εκ.
Mama, 2006, τέμπρα σε καρτ ποστάλ, 11,5 x 17 εκ.

Θεόφιλος Κασιπάνος

Η αφίσα, 2007, χρωματιστά μολύβια και ακρυλικά σε χαρτί, 41 x 31 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2008, ακρυλικό λάδι σε μουσαμά, 80 x 70 εκ.

Αλέξης Κυριτσόπουλος

Στην αρχή των τραγουδιών, 2007, ακουαρέλα σε χαρτί, 14,5 x 21 εκ.
Κατοπτρισμός του Δον Κιχώτη, 2008, ακουαρέλα σε χαρτί, 29 x 20,5 εκ.
Περσεφόνη, 2013, ακρυλικό σε μουσαμά, 35 x 60 εκ.

Γιώργος Λάππας

Κινέζος μαριονετίστας, 1998, σίδηρο, 143 x 51 x 46 εκ.
Φιγούρα από το έργο του Seurat «Στην όχθη», 2002, αλουμίνιο και σίδηρο με βαφή, 26 x 25 x 25 εκ.
Φιγούρα από το έργο του Seurat «Στην όχθη», 2002, χαλκός, 24 x 15 x 15 εκ.

Αλέκος Λεβίδης

Λουόμενες, Γυναίκες που τρέχουν στην παραλία της Dinard το καλοκαίρι του 1922 και ο Δούκας και η Δούκισσα του Ουρμπίνο (δίπτυχο), 1987-1992, μικτή τεχνική, 85 x 75 εκ. το καθένα
Κέρος, 2009, ακρυλικό τέμπρα σε ξύλο, 18 x 64 εκ.

Τάσος Μαντζαβίνος

Αινείας, 1990, λάδι σε μουσαμά, 60 x 35 εκ.
Κωπηλατοδρόμοι, 1990, λάδι σε μουσαμά, 60 x 30 εκ.
Πολεμιστής, 1999, λάδι σε μουσαμά, 30 x 40 εκ.
Λούνα Παρκ, 2000, λάδι σε μουσαμά, 35 x 60 εκ.
Πολεμιστής, 2000-2003, λάδι σε μουσαμά, 120 x 114 εκ.
Ο ναός της Μυρτιδιώτισσας του Φαλήρου, 2003, λάδι σε μουσαμά, 36,5 x 61 εκ.
Ο παρατηρητής των καρβινίων 2003, λάδι σε μουσαμά, 35 x 45 εκ.
Περίπατος στο Φάληρο, 2003, λάδι σε μουσαμά, 35 x 45 εκ.
Το φιλί, 2005, λάδι σε μουσαμά, 130 x 130 εκ.
Μαύρες σκέψεις, 2007, λάδι σε μουσαμά, 30 x 20 εκ.
Το Λούνα παρκ, 1965, 2008-2009, λάδι σε μουσαμά, 60 x 80 εκ.

Τάσος Μαντζαβίνος / Κώστας Παπανικολάου

Χωρίς τίτλο, 2013, λάδι σε κοντραπλακέ, 30 x 60 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2013, λάδι σε κοντραπλακέ, 50 x 70 εκ.

Τάσος Μισούρας

Χωρίς τίτλο, 2009, λάδι σε μουσαμά, 207 x 138 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2011, λάδι σε μουσαμά, 100 x 120 εκ.

Εμμανουήλ Μπιστάκης

Υδρα, 2002, λάδι σε μουσαμά, 13 x 18 εκ.
Υδρα, 2002, λάδι σε μουσαμά, 13 x 18 εκ.
Διδυμότειχο, 2003, λάδι σε μουσαμά, 18 x 24 εκ.
Πόλη, 2003, λάδι σε μουσαμά, 18 x 24 εκ.

Αυτοπορτρέτο, 2005, λάδι σε χαρτόνι, 11 x 24 εκ.
Το Χριστόψωμο, 2008, λάδι σε μουσαμά, 18 x 24 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2008, λάδι σε μουσαμά, 18 x 24 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2009, τέμπρα σε χαρτόνι, 21 x 15 εκ.
Santa Teresa d'Ávila, 2012, λάδι σε μουσαμά, 20 x 20 εκ.
Άρτεμις, 2013, ακρυλικό σε ξύλο, 21 x 15 εκ.

Χρήστος Μπυκόρος

Η σκοτεινή σκιά του ανθρώπου φωτισμένη (τρίπτυχο), 2004, χρώματα λαδιού σε παλιούς ανοιγμένους σάκους μεταφοράς καπνού, 257 x 112 εκ. το καθένα
Υπαιθριο φως, 2004, χρώματα λαδιού σε ξύλο, 65 x 16 εκ.

Βάλλυ Νομίδου

Από τη σειρά 'Portraits of unknown people', 2002, πλαστικοποιημένη χαρτο-κατασκευή με ακρυλικό συνδετικό υλικό, 184 x 20 x 18 εκ.
Ο άγγελος που έπεσε, 2010, χαρτοκατασκευή με κόλλα πλαστικοποίησης, στηριγμένο σε σιδερένιες ρόδες, 185 x 60 x 35 εκ.

Αχιλλέας Παπακώστας

Χωρίς τίτλο, 2000, λάδι σε χαρτόνι, 29 x 20,5 εκ.
Καλοκαιρινή ανάμνηση, 2002, λάδι σε χάρντιμπορντ, 124,5 x 144,5 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2002-2003, λάδι σε χάρντιμπορντ, 179,5 x 100 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2004, λάδι σε μουσαμά, 180 x 110 εκ.

Κώστας Παπανικολάου

Κύθνος, 2002, αβγοτέμπρα σε κοντραπλακέ θαλάσσης, 177,5 x 152 εκ.
Το καίκι στο Θησείο, 2006, αβγοτέμπρα σε κοντραπλακέ θαλάσσης, 34 x 25 εκ.
Αγροτικές εργασίες, 2006, αβγοτέμπρα σε κοντραπλακέ θαλάσσης, 80 x 120 εκ.
Η κηδεία, 2008, αβγοτέμπρα σε κοντραπλακέ θαλάσσης, 150 x 180 εκ.
Ο ψαράς, 2012, ακρυλικό σε χάρντιμπορντ, 60 x 80 εκ.

Ράνια Ράγκου

Homes, 2008, ακρυλικό σε μουσαμά, 120 x 140 εκ.

Γιώργος Ρόρρης

Αχλάδια, 2000, υδατογραφία, 56,5 x 76 εκ.
Σφάγιο, 2000, υδατογραφία και τέμπρα, 56,5 x 77 εκ.
Καύσωνας, 2009, λάδι σε μουσαμά, 40 x 50 εκ.
Μπλε Αλεξάνδρα, 2005-2006, λάδι σε μουσαμά, 220 x 230 εκ.
Κεφάλι βοδιού, 2012, σινική μελάνι και μικτή τεχνική σε χαρτί, 56 x 76 εκ.
Παρείστακτο Βλέμμα, 2012, λάδι σε μουσαμά, 62 x 47,5 εκ.

Εδουάρδος Σακαγιάν

Χρωματολόγιο στη Βάρκιζα, 2004, λάδι σε μουσαμά, 150 x 100 εκ.
Εραστές του 2005, 2005, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 205 x 172 εκ.
Χωρίς τίτλο, 2005, λάδι σε μουσαμά, 30 x 24 εκ.
In Paradisum, 2006, βινυλικό, λάδι και μολύβι σε μουσαμά, 187 x 146,5 εκ.

Άνα Μαρία Τσακάλη

Lilium, 2006, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 30 x 30 εκ.
Αμραυλλίδες I, 2006, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 30 x 30 εκ.
Κίτρινα τριαντάφυλλα I, 2006, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 30 x 30 εκ.
Κόκκινες γλώσσες, 2006, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 30 x 30 εκ.
Μοβ φυτό, 2006, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 30 x 30 εκ.
Πανσέδες σε παρτέρι II, 2006, βινυλικό και λάδι σε μουσαμά, 30 x 30 εκ.

Παντελής Χανδρής

Φοίνικας, 1999, γύψινα εκμαγεία, μηχανισμοί προβολής, σχέδιο με μολύβι σε προετοιμασμένο κοντραπλακέ, μεταλλική κατασκευή, 190 x 50 x 40 εκ.
Τοπίο 4, 2011, μικτή τεχνική, 50 x 50 εκ.

Έκθεση

Οργάνωση

Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων

Ίδρυμα «Η άλλη Αρκαδία»

Επιμέλεια

Μιχάλης Μανουσάκης

Συντονισμός & Διαχείριση έκθεσης

Αθηνά Γιαννουλάκη

Φανιώ Μιχαλοπούλου

Μεταφορά & ανάρτηση έργων

Ορφεύς Βεϊνόγλου Α.Ε.

Ασφάλιση έργων τέχνης

Karavias & Associates Coverholder at LLOYD'S

Σήμανση χώρου

Γιώργος Καλαφάτης

Κατάλογος

Επιμέλεια

Μιχάλης Μανουσάκης

Κείμενο

Λεωνίδας Κακάρογλου

Παραγωγή καταλόγου

Macart – Μιχάλης Βαρουξής

Φωτογραφίες έργων

Γιάννης Βαχαρίδης

Οδυσσέας Βαχαρίδης

Ναταλία Τσουκαλά

Χρήστος Σιμάτος

Φωτογραφίες καλλιτεχνών

Paradakis Press (σελ. 8)

Στάθης Ορφανός (σελ. 12)

Χρήστος Σιμάτος (σελ. 14)

Γιώργος Λαζαρίδης (σελ. 16)

Έλλυ Οικονομίδη (σελ. 20)

Χριστίνα Μαντζαβίνου (σελ. 22)

Γιώργος Ζαχαρίου (σελ. 28)

Παναγιώτα Σκανδάλη (σελ. 32)

Λουίζα Μίσσιου (σελ. 34)

Λεωνίδας Δημακόπουλος (σελ. 38)

Άννα Μαρία Τσασάλη (σελ. 40)

Leo David (σελ. 42)

ISBN: 978-618-80800-2-7

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του παρόντος έργου εν όλω ή εν μέρει, με οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του Ιδρύματος «Η άλλη Αρκαδία».

